

Jezus powołuje do wspólnoty

„Formacja uczniów-misjonarzy rozpoczyna się od inicjacji chrześcijańskiej i jest w niej zakorzeniona. W historii każdego z nas pojawiają się spotkania z wieloma osobami i grupami lub małymi wspólnotami, które przyczyniły się do wprowadzenia nas w relację z Panem i w komunię Kościoła: rodzicami i członkami rodziny, chrzestnymi, katechetami i wychowawcami, animatorami liturgii i pracownikami charytatywnymi, diakonami, kapłanami i samym biskupem”.

FRANCISZEK, *Ku Kościołowi synodalnemu – komunია, uczestnictwo, misja*, nr 142.

Pan Jezus powołuje swoich uczniów do wspólnoty. W Ewangelii czytamy, że Pan Jezus wyznaczył „jeszcze innych siedemdziesięciu dwóch i wysłał ich po dwóch przed sobą do każdego miasta i miejscowości, dokąd sam przyjsć zamierzał” (Łk 10, 1). Można się zastanawiać, dlaczego Pan Jezus tworzy wspólnotę? Dlaczego wysłał uczniów po dwóch? Czy chodzi jedynie o względy bezpieczeństwa? Wspólnota nawet ta najmniejsza, dwuosobowa, posiada swoją dynamikę.

Wspólnota, do której powołuje nas Pan Jezus (małżeńska, rodzinna, parafialna, zakonna, Kościoła powszechnego), pozwala nam nieustannie się rozwijać. Inni członkowie Kościoła inspirują nas do działania, pomagają nam odkrywać swoje talenty i charyzmaty, mobilizują do lepszego poznawania Pana Boga i do pogłębiania relacji z Nim.

Nierzadko ubogacają nas swoim doświadczeniem, umiejętnościami, wiedzą. Jednak jak czytamy w dokumencie końcowym Synodu o synodalności: „W Kościele nikt nie jest jedynie biernym odbiorcą formacji: wszyscy jesteśmy aktywnymi uczestnikami i mamy coś do ofiarowania innym”¹. Oznacza to, że wspólnota uczniów Chrystusa jest zawsze rzeczywistością dynamiczną, w której powinna się dokonywać nieustanna wymiana darów pomiędzy członkami Kościoła.

Dlatego ważna jest świadomość, że Chrystus powołuje każdego z nas do swojej wspólnoty Kościoła. Zapewnia nam możliwość rozwoju duchowego, intelektualnego, fizycznego, ale oczekuje od każdego z nas, że nieustannie będziemy rozeznawać potrzeby tej wspólnoty i na miarę własnych możliwości, talentów, charyzmatów zaangażujemy się w realizację misji Chrystusa w swoim otoczeniu i w świecie.

ZADANIE

- Jesteś członkiem różnych wspólnot: rodzinnej, parafialnej, może jakiś grupy. W tym tygodniu zastanów się, jakie dary Ducha Świętego odkrywasz w sobie i jak możesz wykorzystać te charyzmaty dla wspólnoty Kościoła.

¹ FRANCISZEK, *Ku Kościołowi synodalnemu – komunია, uczestnictwo, misja*, nr 144.